

การพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณร
ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา วัดบูรพาภิราม
Development of English Teaching Media for Communication of Monks
and Novices in General Education Division of Phrapariyattidhamma
Schools Watburaphaphiram

พระมหาเต็ม โสภโณ¹ บุญมี พรรษา² วีระพงษ์ แพงคำอัก³

Phramahatoem Sompakdee, Boonmee Pansa, Weerapong Paengkamhag

บทคัดย่อ (Abstract)

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรและความต้องการข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของการจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรให้ตรงตามความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและพระภิกษุสามเณรต่อสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การศึกษาครั้งนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษและพระภิกษุสามเณรในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนเกิดจากการเขินอายไม่กล้าที่จะทำไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียง กลัว

Received: 2022-09-08 Revised: 2022-11-24 Accepted: 2022-11-30

¹ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Department of English Teaching, Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya
University. Corresponding Author e-mail: Sairoong.bub@mcu.ac.th

² สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Department of English Teaching, Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya
University

³ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Department of English Teaching, Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya
University

ออกเสียงผิด ครูสอนขาดกลวิธีในการสอนให้สนุกทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อและเครียด การขาดสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสม 2) คะแนนระหว่างเรียนมีเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.10 และคะแนนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.67 ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเท่ากับ $80.10/83.67$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) พระภิกษุสามเณรมีผลการทดสอบก่อนการถวายเป็นการอบรมและหลังการถวายเป็นการอบรมภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ (Keywords): การพัฒนาสื่อการสอน; ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Abstract

The research study had objectives 1) to study the problems of English teaching and learning for the monks and the novices and the needs, suggestions of the teachers of model and the content of English teaching media 2) to develop and to find an efficiency of English teaching media for the monks and the novices on the English teachers' needs 3) to compare the competency of using English teaching media for the monks and the novices before and after and 4) to study the satisfaction of English teachers and the monks and novices on English communicational teaching and learning medias. This study was the quasi-experimental research. The target groups of this study were 35 people consisting of the teachers and monks and novices in Phrapariyattidhamma Schools Watburaphaphiram. The instrument of the study was English communicational teaching and learning medias and pre-test and post-test and the data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test. The result study was found that 1) the students were shy, not to speak, not to pronounce, to be afraid of pronounce wrong. The teachers lacked of strategy of teaching fun and the students fell boring and no modern English communicational teaching and learning medias. 2) the percentage scores between learning was 80.10 and the percentage scores after learning was 83.67, so English teaching and learning media was efficiency ($80.10/83.67$) at high level. 3) the result of pre-test and post-test of the monks and novices of training was significant difference at the 0.05 level. 4) the satisfaction on English communicational teaching and learning medias for students was average at 4.13 and for teachers at 4.18 which was at high level.

Keywords: Development of English Teaching Media; English Communication

บทนำ (Introduction)

การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรในปัจจุบันนี้จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะพระภิกษุสามเณรนับได้ว่าเป็นทูตทางวัฒนธรรมและศาสนา ถ้าพระภิกษุสามเณรสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ก็จะทำให้การเผยแผ่พระธรรมหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสู่ชาวโลกได้กว้างขึ้น นอกจากนั้นยังได้สื่อสารหรือเผยแผ่วัฒนธรรมไทยออกไปได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องทางพระพุทธศาสนา บางคนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้แต่ไม่เข้าใจหรือไม่มีความรู้ทางพระพุทธศาสนาหรือทางวัฒนธรรมก็นับได้ว่าเป็นด้อยของประเทศไทย หรือพระบางรูปเณรบางรูปเข้าใจมีความเชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนาหรือวัฒนธรรมแต่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ก็ทำให้ศาสนาพุทธหรือวัฒนธรรมไทยไม่สามารถออกไปสู่ชาวโลกได้ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อพระภิกษุสามเณรในยุคปัจจุบันนี้

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างมากในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม เป็นภาษาที่มีอิทธิพลจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารจึงถูกจัดเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารสำหรับประชากรทั่วโลก ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้าการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ รวมถึงการติดต่อสื่อสาร การพูด อ่าน เขียน ฟัง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนต่างวัฒนธรรมต่างสังคม เพื่อความเข้าใจในความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ความคิด สังคม เศรษฐกิจการเมืองการปกครองและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีผ่านการสื่อสารกับชาวต่างชาติ คนไทยจึงจำเป็นต้องศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะปัจจุบันที่ประเทศไทยเป็นประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานร่วมกันของพลเมืองในประเทศสมาชิกอาเซียน หรือแม้แต่พลเมืองทั่วโลกก็จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในการทำงานร่วมกันไม่ว่าแม้แต่บุคคลผู้มีความพิการทางการได้ยินหรือการมองเห็นซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่ประสบปัญหาในการศึกษา ภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง การศึกษาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการศึกษาโดยปกติทั่วไปของบุคคลธรรมดาถือว่าเป็นเรื่องที่ยากแล้ว แต่เมื่อบุคคลมีความบกพร่องในด้านอวัยวะการมองเห็นและการได้ยิน ก็ยิ่งเป็นการยากที่จะศึกษาเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ได้ผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบและวิธีการเรียนการสอน นับเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ในการศึกษา

จากการประเมินทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษของสถาบัน EF (Education First) ซึ่งเป็นสถาบันชั้นนำด้านการเรียนต่อต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลก ได้ประเมินในแต่ละประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักประจำปี 2012 จาก 54 ประเทศทั่วโลกพบว่าประเทศไทยมีผลการประเมินทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษอยู่ในอันดับที่ 53 ซึ่งหมายความว่าประเทศไทยมีทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก นอกจากนี้สถาบัน JELA (Job Street.com English Language Assessment) ได้ทำการทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษจาก 5 ประเทศ

ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ในปี 2012 ผลการประเมินพบว่า กลุ่มตัวอย่างจากประเทศสิงคโปร์ได้รับคะแนนสูงสุด ส่วนประเทศไทยได้คะแนนต่ำที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55 เท่านั้น ซึ่งผลการประเมินของสถาบัน EF และ JELA สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่วัดจากผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 ถึง 2516 มีผลคะแนนเฉลี่ยตกต่ำอย่างมากต่อเนื่องในทุกระดับ จากผลการประเมินดังกล่าว ยังเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า สำหรับการศึกษาของเด็กผู้มีความบกพร่องทางด้านสายตายเป็นเรื่องยากอย่างยิ่ง ในการที่จะฝึกฝนพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มีความชำนาญหรืออยู่ในเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานได้ ผลสัมฤทธิ์ อันเนื่องมาจากรูปแบบการจัดการศึกษา การใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารทางด้านภาษาอังกฤษของประเทศนั้นยังอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน

จากบทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว หากพิจารณาถึงทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการสื่อสารในชีวิตประจำวันแล้ว การฟังและการพูด ถือว่าเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารที่สำคัญมากกว่าทักษะอื่น ๆ โดยเฉพาะมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านอวัยวะทางสายตาและหู คือ การฟังและการได้ยิน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนทักษะการเรียนรู้โดยการฟังและการพูดให้มากที่สุด จากงานวิจัยพบว่า การฟังและการพูดถือเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารมากกว่าทักษะอื่น กล่าวคือโดยทั่วไปการศึกษาในชีวิตประจำวันจะใช้ทักษะการฟังมากที่สุด คือ ร้อยละ 45 รองลงมา คือ การพูดร้อยละ 30 การอ่าน ร้อยละ 16 และการเขียน ร้อยละ 9 ทักษะการพูดและการฟังถือเป็นทักษะแรกของการรับรู้ภาษาและเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาด้านอื่น ๆ ดังนั้น การฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการพูด การฟังอาจจะไม่ได้เป็นเฉพาะทักษะเดียว หากแต่เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องและช่วยพัฒนาทักษะการพูด เช่น การใช้สำเนียง การออกเสียงสูงต่ำในการใช้ภาษาพูด ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนภาษาจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถทางการฟังและการพูดนั่นเอง หากผู้เรียนไม่ได้ฟังเพื่อรับรู้ข้อมูลเชิงภาษา ก็จะไม่สามารถเรียนรู้การพูดได้

การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้ศึกษาภาษาอังกฤษนั้นมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาทักษะในด้านการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของตนเองให้มีความคล่องแคล่วและมีความชำนาญขึ้นมากกว่าเดิม กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาจึงมีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนต้องใช้ในการเรียนรู้ภาษาและเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อความสามารถและความสำเร็จในการเรียนภาษา ดังนั้น การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จผู้เรียนควรได้รับการสอนและฝึกฝนการใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและเหมาะสมหลากหลาย

ในปัจจุบันนี้ เป็นที่ทราบกันว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยเฉพาะการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรนั้นยังไม่ได้รับ

การพัฒนาและให้ความสำคัญ โดยมีพื้นฐานมาจากการทำการศึกษาวิจัย สื่อการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยพระภิกษุสามเณรได้มากเพียงพอเหมาะสมหรือหลากหลาย ดังนั้น จึงเป็นปัญหาที่ชัดเจนที่พระภิกษุสามเณรส่วนใหญ่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ถึงพูดได้ก็ไม่สามารถพูดได้คล่องแคล่ว หากพิจารณาถึงสาเหตุปัญหาในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของพระภิกษุสามเณรก็มีประเด็นที่จะสรุปได้ ดังนี้ 1) ผู้เรียนเรียนในชั้นเรียนที่มากเกินไป เป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาการฟัง การพูด ทำให้การสื่อสารเป็นไปได้ยากและไม่ทั่วถึง 2) ลักษณะนิสัยการเรียนของพระภิกษุสามเณรส่วนใหญ่ไม่ชอบการพูดตอบโต้ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษเพราะความอาย มีความรู้สึกกลัวการพูดผิดไม่กล้าแสดงออกและมีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษทำให้มีปัญหาในด้านทักษะการพูด 3) ผู้เรียนขาดทักษะการพัฒนากระบวนการการเรียนรู้ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการศึกษาภาษาอังกฤษให้มีความเข้าใจ และ 4) ประเด็นที่สำคัญคือ นักเรียนขาดการฝึกฝน อย่างจริงจัง ทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้

สื่อจำเป็นเป็นสิ่งที่มีบทบาทอย่างมากในการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการ สื่อที่ดีควรเป็นสื่อที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน มีเนื้อหาหรือหัวข้อที่ผู้เรียนคุ้นเคยซึ่งตรงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสามารถในการเรียนรู้ภาษา การเรียนรู้ที่ดีควรเริ่มจากการเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวไปยังสิ่งที่ไกลตัว การที่นักเรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย จะทำให้สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้มากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัย จึงเห็นสมควรที่จะทำการวิจัยการพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร โดยบูรณาการกับเนื้อหาสาระความรู้ในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนขึ้นมาใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรและความต้องการ ข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของการจัดทำสื่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรให้ตรงตามความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและพระภิกษุสามเณรต่อสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือวิจัยโดยการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณรในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา วัดบูรพาภิราม โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม ทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-Experimental One Group Pretest-Posttest) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้แบบสอบถาม ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณรในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 10 รูป/คน และพระภิกษุสามเณรมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม จำนวน 50 รูป/คน รวมประชากรทั้งหมด 60 รูป/คน

2. กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ

- ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิรามที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 รูป/คน

- พระภิกษุสามเณรมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 รูป/คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มของครูภาษาอังกฤษ เป็นแบบบันทึกแบบมีส่วนร่วม เพื่อบันทึกรายละเอียด 3 ด้าน คือ 1) ด้านปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) ประเภทและคุณลักษณะของสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ต้องการ 3) เนื้อหาภาษาอังกฤษในการจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2) สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณรมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม จำนวน 3 สื่อ คือ 1) สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Greeting ที่ครอบคลุมเนื้อหาสนทนา 2) สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Excuses and Apologies และ 3) สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Introductions ซึ่งสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 3 สื่อเป็นสื่อพื้นฐาน จากนั้นจึงนำสื่อการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของสื่อด้านความถูกต้องของเนื้อหา และด้านการออกแบบสื่อ หลังจากนั้นนำสื่อไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนจำนวน 3 กลุ่ม

3) คู่มือการใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 คู่มือ ซึ่งในคู่มือจะประกอบด้วย ส่วนประกอบของสื่อ และวิธีการใช้สื่อ พร้อมทั้งใบงานประกอบสื่อ จากนั้นจึงนำคู่มือการใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบคุณภาพ

4) แบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วย แบบทดสอบปรนัยเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก ครอบคลุมเนื้อหาบทสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พระภิกษุสามเณรมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม ต้องเรียนรู้ 3 หัวข้อ โดยคัดเลือกมาจากการสนทนากลุ่มกับครูสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้ หัวข้อเรื่อง Greeting, Excuses and Apologies และ Introductions โดยเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้ คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการประเมินความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของครู/นักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยนำหน้าการให้คะแนน ประกอบด้วย 5 ระดับ ได้แก่

ระดับ 5 หมายถึง พอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง พอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พอใจน้อยที่สุด

ส่วนเกณฑ์การประเมินผล มีการแปลผลตามระดับค่าเฉลี่ยจากอันตรภาคชั้น ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ความต้องการพื้นฐาน ดังนี้

1.1 จัดสนทนากลุ่มสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม จำนวน 5 คน ใน 3 หัวข้อดังนี้ 1) ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) ประเภทและคุณลักษณะของสื่อการ

สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ต้องการ 3) เนื้อหาภาษาอังกฤษในการจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2 รวบรวม สรุป และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มเพื่อนำไปออกแบบและจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระยะที่ 2 การสร้างสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เป็นการออกแบบและจัดทำสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามข้อมูลที่ได้จากการจัดสนทนากลุ่มในระยะที่ 1 เกี่ยวกับการสร้างสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

2.1 การสร้างสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของสื่อทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

2.3 การปรับปรุงสื่อหลังการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ

2.4 การหาประสิทธิภาพของสื่อโดยนำไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม ที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนจำนวน 3 คน

2.5 การปรับปรุงสื่อหลังการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ

2.6. การหาประสิทธิภาพของสื่อโดยนำไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม ที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนจำนวน 9 คน

2.7 การปรับปรุงสื่อหลังการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ

2.8. การหาประสิทธิภาพของสื่อโดยนำไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม ที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนจำนวน 15 คน

2.9 ได้สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาจากความต้องการและข้อเสนอแนะของครู การสังเคราะห์และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญรวมทั้งจากการทดลองใช้สื่อ

ระยะที่ 3 การนำสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปทดลองใช้ในโรงเรียน ดังนี้

3.1 การประเมินผลความสามารถของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการสอน การประเมินผลความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนการใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยให้ครูที่เข้าร่วมโครงการ นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม โดยวัดความสามารถก่อนการใช้สื่อการสอน

3.2 การทดลองใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยครูผู้สอน การให้ครูที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 3 คน ทดลองใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม จำนวน 30 คน เป็นเวลา 9 คาบเรียน

3.3 การประเมินผลความสามารถของนักเรียนหลังการใช้สื่อการสอน การประเมินผลความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยให้ครูที่เข้าร่วมโครงการ นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านสื่อสารภาษาอังกฤษ ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม โดยวัดความสามารถหลังการใช้สื่อการสอน

ระยะที่ 4 การประเมินความพึงพอใจต่อสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการประเมินความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ โดยให้ครูที่เข้าร่วมโครงการประเมินความพึงพอใจของตน และนำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิราม หลังการใช้สื่อการสอนเสร็จสิ้นทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการจัดเวทีระดมความคิดเพื่อนำไปออกแบบและจัดทำสื่อการสอน

2) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยสูตรการหาค่าประสิทธิภาพของสื่อ (E1, E2) ของชัยยงค์ พรหมวงศ์

3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถิติทดสอบ (T-Test)

4) การวิเคราะห์ความพึงพอใจของครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษและของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

การหาค่าความเหมาะสมขององค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สูตร

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

(ΣX2) แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence : IOC)
ของแผนการสอนและแบบทดสอบ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบทดสอบ

ΣR แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักอิทธิบาท 4 โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}} \quad df = n - 1$$

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

ΣD แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ΣD2 แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน แต่ละตัวยก

กำลังสอง

(ΣD2) แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งหมดตัว

ยกกำลังสอง

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการวิเคราะห์การวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพระภิกษุสามเณรในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา วัดบูรพาภิราม มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

การศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร พบว่าปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกิดจากนักเรียนเกิดจากการเงินอายุ ไม่กล้าที่จะทำ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียง กลัวออกเสียงผิด ครูสอนขาดกลวิธีในการสอนให้สนุกทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อและเครียด การขาดสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสม สอดคล้องกับนักวิจัย รุทธีรัตน์และธัญภา ชีระมณี ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูด

ภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับ อาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็น ภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ และวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่นักศึกษา นำไปใช้มาก ได้แก่ การดูภาพยนตร์ และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ อธิชา กองไชย ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เครือข่ายอุเทนโนตาล อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม พบว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาที่สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่จบสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ และสภาพการสอนด้านการฟังและการพูดที่ใช้กันมากที่สุดคือ การ ฟังออกเสียงคำ ส่วนด้านการฟังและการพูดที่ใช้กันน้อยที่สุดคือ ใช้เกมส์หรือกิจกรรมสื่อสารที่เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาซ้ำ ๆ จนชำนาญด้านการอ่านและการเขียนพบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ นิยมใช้กันมากที่สุด คือ ให้ผู้เรียนฝึกทำ ใบงาน ใบความรู้ และหนังสืออ่านเพิ่มเติม และสภาพการจัดการ เรียนการสอนที่นิยมใช้กันน้อยที่สุด คือ ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงการจัดชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมระหว่าง การเรียนมีการจัดป้ายคำ ศัพท์และรูปภาพคำ ศัพท์ในห้องเรียนมากที่สุด ส่วนที่ใช้กันน้อยที่สุดคือมีเครื่อง เสียง สื่อวีดิทัศน์สำหรับฟังและพูดวิธีการวัดผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษครูให้คะแนนชิ้นงานและการ ใช้แบบทดสอบในการสอบท้ายบทเรียนและปลายภาคด้านปัญหาที่พบมากคือครูผู้สอนไม่มีความชำนาญ หรือเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ ขาดแรงจูงใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตจังหวัดปทุมธานี พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเอกชน จังหวัดปทุมธานีมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 4 ด้านได้แก่ (1) ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้านนี้ในภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ (2) ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้านนี้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่านักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ (3) ด้านหลักสูตร พบว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้านนี้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ (4) ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษด้านนี้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลางทุกข้อ สอดคล้องกับ แรกขวัญ นามสว่าง ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 พบว่า 1) ปัญหาด้านครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า การคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากต้องมีแพทย์เฉพาะทางรับรอง ปัญหาครูขาดทักษะในการจัดกระบวนการจัดการเรียน การสอนรวมทั้งการจัดทำสื่อที่เหมาะสม และปัญหาครูการศึกษาพิเศษที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษมีจำนวนน้อย 2) ปัญหาด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่

ออก เนื่องจากไม่ทราบพื้นฐานของรูปและเสียงสระและ พยัญชนะ ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน ส่งผลให้กลายเป็นเด็กขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อ วิชาภาษาอังกฤษ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ 3) ปัญหาด้านผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้ และประสบการณ์ ไม่ให้ความสำคัญ กับการศึกษาพิเศษ ไม่ให้การสนับสนุนเงินงบประมาณ ในด้านการสนับสนุนเงินงบประมาณในการจัดซื้อสื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนเด็กและไม่สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมทางการศึกษาพิเศษ 4) ปัญหาด้านผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กพิเศษ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ไป ทำงานนอกบ้าน เด็กอาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งอ่านหนังสือไม่ออกทำให้เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มีปัญหามากขึ้น 5) ปัญหาด้านบริบทภายในห้องเรียน พบว่า โรงเรียนมีปัญหาด้านงบประมาณในการจัดสนับสนุนการจัดสถานที่ และการจัดสภาพแวดล้อม ให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะ ทำให้บริบทและสภาพแวดล้อมให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ไม่ได้รับการสนับสนุนที่ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษ นอกจากนี้สภาพห้องเรียนไม่ เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะมีพื้นที่จำกัด

ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรให้ตรงตามความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนระหว่างเรียนจากการสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร คะแนนมีเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.10 และคะแนนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.67 ดังนั้น สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ เท่ากับ $80.10/83.67$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ฟาร่า สุไลมาน และนุรฮัสนานี บอตอ ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่บูรณาการบริบทท้องถิ่น ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในจังหวัดยะลา พบว่า สื่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ที่บูรณาการบริบท ท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเท่ากับ $76.43/77.43$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $70/70$ สอดคล้องกับ อนุสิษฐ์ พันธกล้า ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า ชุดการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่ $90.02/80.06$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ สุดาพร พงษ์พิชณ์ ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้วยการอ่าน และเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ชุดการเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการอ่าน และเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ $80.43/87.5$ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ จรรยา โชคกลาง ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม พบว่าผลการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม ระหว่างประสิทธิภาพของกระบวนการต่อ ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน E1/E2 เท่ากับ 76.43/75.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75

การเปรียบเทียบความสามารถการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า พระภิกษุสามเณรที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาวัดบูรพาภิรามมีผลการทดสอบก่อนการถวายเป็นอภิมงคลและหลังการถวายเป็นอภิมงคลภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ สุตาพร พงษ์พิชญ์ ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้วยการอ่าน และเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้สูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ฟาร่า สุไลมานและนุรฮัสวานี บอตอ ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่บูรณาการบริบทท้องถิ่น ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในจังหวัดยะลา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่บูรณาการบริบทท้องถิ่นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับ จรรยา โชคกลาง ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม พบว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสื่อการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคโนโลยีความจริงเสริม หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.11 คะแนน คิดเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.20 และผลการเปรียบเทียบคะแนน ก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในระดับมาก สอดคล้องกับ ภัทราวดี วงศ์สุเมธ ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบเกมเสริมทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา : กรณีศึกษาด้านแบบเกมระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีต่อต้นแบบเกม มีค่าเฉลี่ยของผล การประเมินแสดงดังตารางที่ 1 โดยค่าเฉลี่ยรวมของ “ความพึงพอใจ ต่อความสวยงามของรูปแบบการรับข้อมูลและการแสดงผลลัพธ์” มีค่าเท่ากับ 4.70 (S.D. เท่ากับ 0.12) ซึ่งจัดอยู่ในระดับ ความพึงพอใจมากที่สุดในขณะที่ค่าเฉลี่ยรวมของ “ความพึงพอใจ ต่อการเรียนภาษาอังกฤษผ่านต้นแบบเกม” มีค่าเท่ากับ 4.57 (S.D. เท่ากับ 0.22) ซึ่งจัดอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของความพึงพอใจของ ผู้เรียนที่มีต่อต้นแบบเกมพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ย “ความพึงพอใจ ของผู้เรียนที่มีต่อต้นแบบเกมเสริมทักษะ

ภาษาอังกฤษ” มีค่า เท่ากับ 4.66 (S.D. เท่ากับ 0.10) ซึ่งจัดอยู่ในระดับความพึงพอใจ มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชื่นชอบต้นแบบเกม โดยต้นแบบเกมมีส่วนช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เข้าสู่ เนื้อหาบทเรียน ทำให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ทางภาษาอังกฤษ และความสนุกสนานเพลิดเพลิน ในระหว่างการเรียนรู้ผ่าน ต้นแบบเกมดังกล่าว สอดคล้องกับ ฟาร่า สุไลมาน และนุรฮัสวานี บอตอ ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่บูรณาการบริบทท้องถิ่น ด้วย กระบวนการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในจังหวัดยะลา พบว่า นักเรียนและครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อการเรียน การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่บูรณาการ บริบทท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และมาก ตามลำดับ สอดคล้องกับ ปรียานุช ทองเกลี้ยง ได้ทำการวิจัย ผลการใช้แบบฝึกประกอบภาพยนตร์ที่มีต่อทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ ใช้แบบฝึกประกอบภาพยนตร์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ความพึงพอใจแยกเป็น ด้านของแบบฝึก พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมาก สดไปหาน้อยสุดได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ความพึงพอใจต่อเนื้อหาของแบบฝึก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. =0.83) ลำดับที่ 2 ความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.97$, S.D.=0.81) ลำดับที่ 3 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.75$, S.D.=0.85) และ ลำดับที่ 4 ประโยชน์ที่ได้รับและการนำไปใช้ ($\bar{x} = 3.63$, S.D.=0.78)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestion)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ควรนำสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปขยายผลใช้ในพื้นที่อื่น ๆ ใน จังหวัดนครราชสีมา
- 2) ควรมีการสร้างสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ครอบคลุมเนื้อหาใน เรื่องอื่น ๆ เพื่อช่วยเสริมความสามารถด้านความเข้าใจ เนื้อหาและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น
- 3) ควรจัดกิจกรรมทางด้านภาษาอังกฤษต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน โดยให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างสนุกสนาน เพื่อให้ นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เพื่อ เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป
- 2) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมเสริมนอกตำราเรียน

เอกสารอ้างอิง (References)

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2531). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา, (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์
- ฟาร่า สุไลมาน, นูรฮัสวานี บอตอ. (2563). การพัฒนาสื่อการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่บูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในจังหวัดยะลา. คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- วิชาการ, กรม. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544, การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิริยยุทธ พงษ์ศิริ. (2560). รูปแบบการเผยแผ่พระพุทธศาสนากับชาวต่างชาติของพระสงฆ์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวารสารพุทธศาสตร์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 8(2), 34-43.
- Sabatin, I., & Ibrahim, M. S. (2013). The effect of cultural background knowledge on learning English language. *International Journal of Sport Culture and Science*. 1(4), 22-32.